

*„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății,
Hristos Dumnezeu nostru!*

Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică”

(Troparul Nasterii Maicii Domnului)

Misiunea Ortodoxă Română **"Nașterea Preasfintei Fecioare Maria"**

Misiune a Episcopiei Ortodoxe Române din America – ROEA

"Vatra Românească"

Intrarea in Biserica a Maicii Domnului

Sfânta Liturghie începe la ora 12:00 pm

Serviciile religioase ale parohiei au loc la

Biserica Ortodoxă Rusă cu același hram:

8 Addison St, Chelsea MA 02150 (colț cu Washington Ave #110)

Preot paroh, părintele Narcis Stoica

Președinte Consiliu Parohial, Florin Oprea

Website: www.SfantaMariaBoston.org

Email: Parinte.Narcis@gmail.com

Cell Phone: (714) 488-2040

**Duminica a douăzecișasea după Rusalii
21 noiembrie (Brumar) 2010**

(†) Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

Ap: Evrei 9, 1-7; Efeseni 5, 9-19

Ev: Luca 10, 38-42; 11, 27-28; Luca 12, 16-21

(Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina)

Axion: "Îngerii, Intrarea celei Preacurate văzând..."

Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur

Glas 1

In urmatoarele doua saptamani...

* **Marti 23 Brumar** †)Cuv. **Antonie de la lezerul-Vâlcea**

* **Joi 25 Brumar** – †Sf. **M. Mc. Ecaterina** (*Odovania Praznicului intrării în Biserică a Maicii Domnului; Dezlegare la pește*)

* **Marti 30 Brumar** – †)Sf. **Ap. Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României** (*Dezlegare la pește*)

* **Vineri 3 Undrea** – †)Sf. Cuv. **Gheorghe de la Cernica** (*Dezlegare la pește, untdelemn și vin*)

* **Sambata 4 Undrea** – †Sf. **M. Mc. Varvara**

Reamintim ca in acest post martea si joia se dezleaga la untdelemn si vin iar sambata si duminica, pana la 20 decembrie exclusiv se dezleaga la peste, untdelemn si vin. Asemenea, se mai dau dezlegari speciale, la zilele cu sfinti insemnati – urmariti calendarul, insemnarile din cartile de rugaciuni si intrebatii duhovnicul pentru situatii deosebite.

* **Duminică 28 Brumar, ora 11:30** – Slujba Acatistului **Sfantului Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României**; *Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur; Rugăciunile de mulțumire*

* **Luni 29 Brumar, ora 18:30** – *Vecernie Mare cu Litie la Sf. Apostol Andrei*

Cei ce doresc sa faca parte din "grupa de colindatori" sunt rugati sa ramana sa stam de vorba dupa Sfanta Liturghie de astazi.

Cercetati si website-ul parohiei noastre www.sfantamariaboston.org

*Amintiti in rugaciunile dumneavoastra pentru sanatate si pe **Dumitra, Angela, Simon, Cecilia, Mihai, Daniela, Constantin, Konstantin, George, Evdochia-Marga, Maria, Dan-Victor, Doina, Dana, Letitia.**

In fiecare duminica, la ora 10:30, inainte de Sfanta Liturghie, pentru cei ce doresc, timp de spovedanie. Asemenea, dupa fiecare din slujbele din timpul saptamanii.

Intrarea in Biserica a Maicii Domnului

Iubiti credinciosi,

Astazi Fecioara Maria a fost adusa la Ierusalim, in biserica Domnului sa se roage, sa vorbeasca cu Dumnezeu si cu ingerii, sa se indumnezeiasca, sa se faca biserica vie a Duhului Sfint, sa se pregateasca pentru a naste pe pamint pe Iisus Hristos, Mintuitorul Lumii.

Maica Domnului s-a nascut prin rugaciune, a petrecut 12 ani la templu numai in post, in rugaciune si in neintinata feciorie. Ea si acum se roaga neincetat in bisericile noastre, impreuna cu toti sfintii, pentru noi, pentru mamele si copiii nostri, pentru toti cei ce cred in Dumnezeu si iubesc poruncile Lui. Maica Domnului sta in genunchi inaintea Preasfintei Treimi si se roaga impreuna cu ingerii si cu Apostolii pentru pacea Lumii, pentru iertarea pacatelor si mintuirea tuturor oamenilor.

Sa ne rugam si noi, fratilor, lui Dumnezeu impreuna cu Maica Domnului si cu toti sfintii. Sa venim cit mai regulat la Sfinta Biserica, mai ales in Duminici si sarbatori. Sa ascultam cu evlavie sfintele slujbe, sa ducem viata curata pe pamint, sa ne iubim unii pe altii si sa iertam, ca sa fim iertati.

Maica Domnului ne invata cum sa ne rugam, cu cita evlavie trebuie sa mergem la biserica si in ce chip sa traim pe pamint ca sa dobindim imparatia cerurilor. Sa laudam deci pe Nascatoarea de Dumnezeu si sa rostim cu credinta aceasta scurta rugaciune: "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugaciunile Preacuratei Maicii Tale, mintuieste-ne pe noi!" Amin.

Parintele Ilie Cleopa

Rugăciune către Maica Domnului

de Vasile Militaru

*Prea Curată Maică, Pururea Fecioară,
Sufletul din mine nu-l lăsa să moară,
Ci revarsă, Sfântă, peste el, de sus,
Mila Ta cea mare, mila lui Iisus!...
Îngeri împrejură-mi fă să se adune,
Să-mi arate calea către cele bune,
Să-mi îndrepte pașii pe cărarea milei,
La-nceputul nopții, la-nceputul zilei!...*

*Să gonească toate duhurile rele,
Ce pândesc în drumul vițuirii mele,
Bietului meu suflet să-i dea viață nouă,
Să răsfrângă cerul ca un bob de rouă!...
Frânt de umilințe, cu adânci suspine,
Sufletul la tine vine să se-nchine:
Mila Ta din ceruri peste el coboară,
Maică Prea Curată, pururea Fecioară!*

* * *

Reflectie la Evanghelia zilei

Dumnezeu ne da cele de trebuinta si cele de cuviinta in viata noastra si uneori cate ceva in plus. Si noi de cele mai multe ori nu stim ce sa facem cu acel "plus", ba mai mult, uitam, sau nu sintem in stare sa multumim lui Dumnezeu pentru tot ce ne daruieste... Sa ne reamintim pericopa evanghelică de astazi – bogatul, cel care tocmai "capatase ceva in plus" - in momentul in care el a constatat ca tarina lui a rodit in plus, a facut doar o socoteala omeneasca. „Ce fac cu tot ceea ce voi avea, pentru ca nu am unde sa le pun!” Dumnezeu era deja uitat, "Voi strica hambarele mele si le voi face mai mari si voi pune acolo toata averea mea" gandeste el.

De cate ori vrajiti parca de cele materiale ale noastre, nu pierdem din vedere latura spiritului, partea sufletului. Sau poate nu, nu uitam de suflet "Suflete al meu, ai destule bogatii! Odihneste-te, maninca, bea si te veseleste". Traim, ca si cel bogat din evanghelia de azi, o „suficienta” odihnitoare ce nu mai necesita altceva, nu mai cautam pe Dumnezeu, voind ca odihna trupului sa odihneasca si sufletul. Relatia cu Dumnezeu s-a rupt, „imbogatirea in Dumnezeu” s-a pierdut. „Bogatia lumeasca” a departat sufletul bogatului de la odihna in Dumnezeu. Il opreste astazi pe Mantuitorul sa „vina sa Se odihneasca in noi”, ne face sa uitam sa-L rugam „vino si Te salasluiești intru noi si ne curatești de toata intinaciunea si mantuiești, Bunule, sufletele noastre.” Dar suntem impliniti! N-avem acum timp de Dumnezeu, mai tarziu, maine, saptamana ce vine... Sufletul? Stim noi ceva... Si bogatul din pilda de astazi stia ceva „Suflete al meu, ai destule bogatii”. Stia el ceva, dar n-a mers mai departe.

Asa se intampla cand nu-L lasam pe Dumnezeu sa patrunda in mintea noastra, ne departam de El intr-o clipita si pierdem din vedere ca sufletul trebuie sa se pregateasca pentru viata de veci impreuna cu trupul. Si nu stim clipa cand "incepe" viata de veci, cand parasim lumea aceasta, clipa cand Dumnezeu cere sufletul nostru. "Nebune! În aceasta noapte vor cere de la tine sufletul tau. Si cele ce ai pregatit ale cui vor fi?" (Luca 12, 20) Dumnezeu vine si cere sufletul „bogatului” chiar atunci cand el se credea mai sigur pe viitor, cand isi contempla „suficienta”. Si ce va face cu tot ce a adunat? Nebune...

„Este rau sa fii bogat?” incolteste in mintea noastra. Nu, nu este rau. Dumnezeu ne da acest dar, trebuie insa noi sa stim sa-l folosim si in primul rind sa nu ne legam de el, sa nu spunem ca e al nostru, sa ne amintim de unde vine. Atata timp cat partea materiala nu devine un scop in sine, cat nu acapareaza gandurile si faptele, atata timp cat nu ne duce la pierderea mantuirii prin faptele pe care le facem sau nu le facem, nu este rau. Dumnezeu a facut foarte bine totul, a daruit omului inca din rai, disponibilitatea spre bine. Si dupa izgonirea din rai, a zis: „Cresteti si va inmultiti si umpleti pamintul si-l stapiniti”. A binecuvintat roadele pamintului, dupa care a spus: „In sudoarea fetei tale vei cistiga hrana cea de toate zilele”.

Exista o lupta permanenta a fiecaruia dintre noi, cit am fi noi de slabi sau cit am fi noi de saraci. Cu cit ai, ai vrea sa ai mai mult. Nu e rau sa cistigi. Este rau sa te robeasca, sa te obsedeze ceea ce ai!

Aceasta pilda a fost oranduita de Sfintii Parinti in timpul Postului. Sfintii Parinti au aratat postul nu numai ca jertfa si osteneala a fiecaruia, ci si ca modalitate de imbogatire in Dumnezeu. Si se spune la Evanghelie: „Cei ce se imbogatesc in sine pierd mult pentru ca nu se imbogatesc in Dumnezeu”. A te imbogati in Dumnezeu inseamna acum a renunta de bunavoie, pe o perioada de patruzeci de zile, la aceste bunatati materiale de care noi spunem ca sint “ale noastre”, pentru ca sa putem sa ne asezam trupul deasupra acestor neputinte, sa-l apropiem si pe el de vrednicia sufletului. Prin post si rugaciune sa ajungem intr-adevar ca sufletul usurat sa depaseasca neputintele trupului si sa-l ajute si pe acesta sa intre pe fagasul cuvantului lui Dumnezeu.

Stiti ce spune Fericitul Augustin? "Cine nu se înduhovnicește în trupul său, ajunge să devină material până și în sufletul său!"

Comoara paianjenului

de Vasile Militaru

*Odata un paiajen ve vietuia la vie,
Tesu'ntr'o noapte plina de Mai, cu maestrie
Si fara nici un gres,
O plasa uriasa, in chipul unei stele, pe-o creanga de
cires
A doua zi, din somnu'i cand l-a trezit un cuc,
Paiajenul ramase cu ochii mari, nauc:
Privind ca'n aiurare la maestrita-i plasa,
El, -tremurand, -din minte aproapefu sa'si iasa,
Ca, ceiace-avea'n fata, i se parea minune
Si nimeni fericirea nu i-ar putea-o spune!
Ce se'ntamplase?: Noaptea, pe plasa lui cea noua ,
Cernuse din adancuri o pulbere de roua,
Iar soarele'n vazduhuri cand a putut irumpe, -
Schimbbase toata roua in colb de pietre scumpe!
Si, cum in ele cerul frangea potop de raze, -
Ardeau in a lui plasa rubine si topaze;
Iti imbiau privirea, in ele sa ti-o scalde:
Safire si-ametiste, opale si smaralde;
Incrucisau pumnale de focuri tot mai nante
O spuza orbitoare de scumpe diamante
Si fiecare piatra, cu-o altfel de scantee,
Intretesea o panza de mii de curcubee!
Paiajenul, dand fuga pe fiecare lature,
Nu mai putea privirea de ele sa si-o sature
Si, mandru peste fire, ca are-asa comoara,
Trufia'n micu-i suflet patrunse'ntaia oara*

*Si zise cu'ngamfare: "De-acum e-al meu pamantul,
"Ca nu-i bogat ca mine nici Dumnezeu Preasfantul!"
Cat despre celelalte sarmene vietati,
Cu cari fratie buna dusesese altedati, -
El le uitase iute: nici nu le stia de nume,
Nici c'au trait vre-odata alaturea pe lume, -
Si, de-ar fi fost sa vina vre una ca sa'i ceara
Macar o frimitura, -de foame sa nu piara, -
Nu i-ar fi dat paingul, sa'l fi picat cu ceara
Si, cu nespusa sila privea, intr'un cuvant,
Spre ori-ce vietate a bunului pamant!
Dar cand acel paiajen creadea mai cu tarie,
In marea lui putere: in marea-i avutie, -
O mierla, nu stiu ce fel, in sbor usor s'abate
Si, ca la ea acasa ,
Trecand prin acea plasa,
Ii spulbera comoara de pietre nestemate!
Paiajenul, vazandu-si pierdut al lui hamac
Si 'ntelegand ca iarasi e cum a fost: sarac, -
Si-a dat cu pumnii 'n temple, ne mai curmandu-si
plansul,
Si-apoi, cazand gramada,
Abia putu sa vada:
Pamatul plin de lacrimi si de saraci ca dansul
Voi ce claditi din aur un Dumnezeu sub soare
Si'n viata strangeti banii cu mainile-amandoua; -
Sa stiti: comoara voastra e-asa de trecatoare,
Ca panza de paiajen investmantata'n roua!*

Un post binecuvântat pe calea Mântuirii!

What is So Orthodox at Thanksgiving?

Fr. Joseph Allen

There is no "feast" that seems more "American" than Thanksgiving. Many of us Orthodox also recognize this holiday in some sort of way. Usually we say that it is a day in which "they" remember that the Pilgrims landed in this country. Of course, the "they" that we use in such a sentence refers to any of the non-Orthodox Americans that we live with.

And yet, this is real chance for us – it may be one of the few "American" things that we can truly make Orthodox. We will never be able to totally interpret the secular things of America in an Orthodox way – such as hot dogs and beer, or Rock and Roll Masses. But here on Thanksgiving Day is exactly where it should be done. This is so because if you think about and are especially aware of the words and feeling of our Divine Liturgy, there is nothing more Orthodox than giving thanks or "thanksgiving."

It is, therefore, on Thanksgiving Day that we have a chance to help America look deeper into itself – by looking at this "typical" American holiday of Thanksgiving from an Orthodox point of view. We know that to be Orthodox, if we really know about Orthodoxy, implies that "deeper look." But what is meant by looking deeper?

To begin with, if we as Americans, both Orthodox and non-Orthodox, fail to see the greater lesson of what "Thanksgiving" means, if it is just the remembering of an historical event, it will remain only a memory and not something that we call a Holiday, or better yet, a Holy Day. This is so because just the memory is not enough. Memory may be helpful, but it does not guarantee holiness. Why do we say Holy Day? When we answer this question, we will have taken that "deeper look."

Surely those that landed in America understood why the day was "holy." They were not only celebrating their historic landing as holy, as we do today in this shallow way; they looked deeper and when they did, they gave thanks together in a real communion with each other and with God for all the bountiful gifts with which they were blessed. Perhaps they understood, even better than we do, what it means when we sing in our Liturgy: "for the abundance of the fruits of the earth and for peaceful times..." That's it! That's the deeper look; men standing together before God in thankfulness. Men bound by common problems. Men bound by common goals.

Orthodoxy, therefore, has the great opportunity to be able to dissect the word "Thanksgiving," to show this fullness. In fact, we are constantly showing what it really means at every Liturgy, for it is here that thanksgiving is not only a memory, not only a day; it is a "state" or a "position" that we are in. What is that "state" which is holy? It is a standing together – no, it begins earlier – it begins with the procession of each of us from the bed of our homes to the place where we will stand, to be together, even as those pilgrims were, to give thanks. The height of this thanksgiving is when we offer up the gifts of bread and wine – *"Thine own of Thine own, we offer unto thee, in behalf of all and for all"* – while we are offered life in return from God.

Can we take America back to that original meaning, to that deeper look? The pilgrims had it, but we have preserved it! Perhaps now we can say "we" instead of "they" to show that Thanksgiving is not only for non-Orthodox. Certainly, it is at the Divine Liturgy where "we" should begin this Day of Thanksgiving. Is there less that we can do?

(Excerpts from an article of Fr. Joseph Allen – www.orthodoxed.org)